

[Grove]

Tallene fra EF viser også tydeligt, at det er danskerne, det er gået hårdest ud over. Vi har fået de tal, som viser, at en dansk landmands realindtægt er faldet med 68 pct., hvorimod faldet for den hollandske kun er 5 pct. Det viser, hvor svært det er for de danske landmænd.

Det er egentlig uinteressant, at man hele tiden herhjemme sammenligner landmandens indtægt med den faglærtes arbejdsindtægt. Det gør man, fordi man falder for socialdemokratiets lighedsprincip. Det, der har interesse for en dansk landmand, er, hvorledes hans indtjening er i forhold til landmænd i EF, for det er dem, han skal konkurrere med. Vore landmænd skal have betydelig bedre indtjening, så de kan fortsætte investeringerne i landbruget for at kunne konkurrere med deres kolleger i EF.

Krisen for landbruget er altså ikke alene af økonomisk karakter, men også af strukturmæssig karakter. Vi så jo de store vanskeligheder, det voldte ægproducenterne, at vi ikke gjorde noget for at bringe deres omkostninger ned. Resultatet var, at Danmark fra at være Europas største ægproducent i dag dårligt nok producerer til hjemmemarkedet. Derfor skal vi virkelig sætte ind over for den animalske produktion nu; ellers risikerer vi, at det går på samme måde for den.

Da vi fire partier fremkom med vort forslag, udtalte landbrugsministeren, at det var et godt forhandlingsgrundlag til løsning af landbrugets krise. Det siger vi naturligvis tak for, og det synes vi også fra konservativ side. Vi er klar til at forhandle, og der kan på dette grundlag skaffes et bredt flertal her i folketinget. Vi er 6 partier, der har en lang række fælles punkter, og hvis socialdemokratiet går ind i en positiv forhandling om disse fælles punkter, er der helt sikkert mulighed for et bredt forlig.

Men hvis ministeren ikke ønsker det, er der altså også muligheder for et andet flertal i dette folketing, og derfor håber jeg, ministeren vil være meget positiv i de forhandlinger, der kommer i tiden nu.

Øllgaard (V):

Jeg finder anledning til her ved debattens begyndelse at anføre, at venstre bestemt ønsker et konstruktivt forløb af denne debat, sigtende mod en frugtbar beslutningsproces.

Derfor må jeg også anholde hr. Erik Andersens bemærkninger; de lagde unødigt skævt op. Det faktiske forhold, som hr. Erik Andersen vil kunne konstatere ved at studere den nyere landbrugshistorie, er, at venstre er kommet med adskillige analyser og forslag i anledning af de problemer, der var ved at udvikle sig. Desværre skete der det, at vores analyser og vores forslag blev overhørt eller fejlet til side, men der skete også det, at vores analyser og vores forslags berettigelse blev bekræftet af udviklingen.

Jeg nævner det her for at bede om, at man forholder sig lidt mere realistisk til vore udsagn i denne fase, end tilfældet har været specielt fra socialdemokratisk hold indtil nu.

Jeg finder endvidere anledning til indledende at sige, at det er betegnende for regeringens mangel på landbrugspolitisk aktivitet, at det er på oppositionens initiativ, at der nu omsider foregår en vigtig landbrugsdebat her i tinget. Det er også betegnende, at der åbenbart skulle et oppositionsinitiativ til for at sætte gang i forhandlingerne mellem regeringen og landbrugsorganisationerne. Vi noterer med glæde, at dette forhandlingsforløb åbenbart nu accelererer.

Jeg vil gerne allerede her stille det spørgsmål til landbrugsministeren, om han er i stand til at oplyse noget om, hvilke tidsterminer man så regner med nu. Vi ved jo alle, at der var sat en tidstermin ved 1. april, inden for hvilken der skulle skabes betydelige resultater. Det lader sig vel næppe gøre nu, og jeg vil derfor forfærdelig gerne høre et udsagn fra regeringshold om, hvilke tidsterminer man så kan regne med nu. Landmændene ude omkring og deres kreditorer venter spændt, fordi de befinder sig i en menneskeligt og økonomisk set helt uholdbar og urimelig situation. Titusindvis af familier befinder sig i en såre belastende situation, og det ville være lykkeligt, hvis der omsider nu kunne fremkomme udsagn om, hvornår de kan regne med at der så bliver truffet vigtige beslutninger om landbrugspolitikken her i tinget.

Jeg skal ikke gå nærmere i enkeltheder med det historiske forløb i øvrigt, bare minde om det, som allerede er sagt, nemlig at vi har foretaget nogle udspil, medens det var småt med udspillene fra regeringen.

Det er rigtigt, at vi fik Gustav Wied-betænkningen sidste efterår. Denne Gustav